

berne fra kommunerne til staten, og vi kan i det her tilfælde indføre en oplysningspligt vedrørende koncerninterne transaktioner.

Så bilder vi os ind, at når vi nu har gjort det, og når der bare er nogle tykkere bilag til selv-angivelsen og nogle større revisorhonorarer i virksomhederne, så er alt i den bedste orden. Men det er det ikke, fordi et forslag som det her sender et signal til virksomhederne, som gør, at næste gang de overvejer at udvide deres hovedkontor, så kan det være, de ikke engang bygger noget herude på Langelinie, men flytter til Thailand med det samme. Det kan være, at de ikke engang overvejer, om deres filial i Danmark skal gøres til hovedkontor, og at de lukker deres filial i Danmark og siger: Så er det bedre, at vi lader en eller anden have et agentur på vores varer.

Ministeren skriver i bemærkningerne til forslaget under de provenumæssige konsekvenser, at det må vurderes, at forslaget har en positiv provenuvirkning som følge af den præventive virkning. Jeg er bange for, at forslaget får en negativ provenumæssig virkning som følge af den præventive virkning, nemlig at virksomhederne fravælger Danmark, fordi der ingen grund er til at have alt det besvær med at drive virksomhed i Danmark, når det er sådan, at skatteministeren hele tiden finder på nye metoder at jage skatteyderne på.

Så meget om det principielle, og så til det reelle problem, nemlig at den internationalisering, der finder sted, også udløser det, man kan kalde fup og fiduser og plat og svindel, og det ønsker Fremskridtspartiet på ingen måde at dække over. Den virksomhed, som med uærlige metoder og med uærlige transaktioner forsøger at lave fup og svindel, vil vi aldrig nogen sinde holde hånden over. Og derfor er vi selvfølgelig i Danmark nødt til at have et regelsæt, som gør det muligt at værne Danmark mod dem, der ønsker gennem halvvejs international kriminalitet at flytte penge rundt.

De skal ikke føle sig godt tilpas i Danmark, og derfor er vores holdning til lovforslaget, at hvis vi under udvalgsarbejdet kan få anskueliggjort, at det har som det primære formål at jage de uærlige og de kriminelle, så støtter vi forslaget. Men hvis det viser sig, at det primært bliver en byrde for ærlige virksomhedsledere, der hver dag forsøger at få det bedste mulige ud af det, ja, så er vi mere betænkelige.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg må bare konstatere, at der tilsyneladende er noget, hr. Kim Behnke har misforstået, når det drejer sig om den irske situation. Der er jo ikke tale om, at man har en generel nedsættelse af selskabsskatten. Det, det handler om, er, at man har en nedsættelse godkendt af EU, desværre, for særlige finansielle selskaber, som i øvrigt ikke må handle med irere. Derfor har man en ordning dér.

Så der er faktisk ikke rigtig nogen, der går ind for det princip, som hr. Kim Behnke siger. Det er også derfor, at man netop på det seneste Økofinrådsmøde er blevet enige om, at man skulle have en adfærdskodeks, som netop skulle imødegå en skattekonkurrence på selskabsskatten, som kunne føre til, at alle EU-landene kunne få en selskabsskat på nul.

Så jeg vil bare konstatere, at hr. Kim Behnke er helt galt afmarcheret, og der er kun hr. Kim Behnke, der har den holdning, som hr. Kim Behnke har.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Heldigvis for det. Mangfoldighed tillader ikke, at der er to af min type.

Selv om hr. Buksti synes, at det irske problem nu er ved at være løst ved, at man i panik rundt omkring i Økofin og andre steder prøver at lave regler om det her, så synes vi ikke, at det er en fornuftig måde at gøre det på.

Det historisk bedste eksempel på, hvad forskellen er på lav selskabsskat og på høj selskabsskat, er jo Hongkong. Hongkong var jo aldrig nogen sinde blevet til det finansielle centrum for hele Fjernøsten, hvis ikke det var, fordi man havde haft en meget lav beskatning derovre, aldrig nogen sinde, for så ville Hongkong have været en mudderpøl lige som resten af det store mainland China, som det hedder derovre. Det ville aldrig være blevet til det vækstcentrum og have fået den kapitaltilvækst, som tilfældet har været.

Jeg kunne godt tænke mig, at Danmark blev Vesteuropas Hongkong, hvor store multinationale koncerner lavede deres hovedkvarterer, skabte tusindvis af arbejdspladser og lagde en masse penge i den danske statskasse, frem for at vi nu jager dem ud af landet.